

Угода
між Кабінетом Міністрів України та Урядом
Королівства Швеція про міжнародні перевезення
пасажирів і вантажів автомобільним транспортом

Кабінет Міністрів України та Уряд Королівства Швеція, надалі Договірні Сторони, бажаючи сприяти в інтересах економічних відносин розвитку перевезень пасажирів і вантажів автомобільним транспортом між обома країнами, домовились про таке:

I. Сфера застосування

Стаття 1

Положення цієї Угоди застосовуватимуться при здійсненні міжнародних перевезень пасажирів і вантажів автомобільними транспортними засобами за наймом, або за плату, або за власний рахунок між територіями Договірних Сторін і транзитом через їхні території. Ці положення також застосовуються при перевезеннях пасажирів і вантажів між двома пунктами однієї Договірної Сторони (каботаж), а також між однією з Договірних Сторін і третьою країною транспортними засобами, які зареєстровані на території іншої Договірної Сторони.

II. Визначення

Стаття 2

З метою цієї Угоди:

1. Термін "перевізник" означатиме фізичну або юридичну особу, яка в одній з Договірних Сторін уповноважена відповідно до національного законодавства і правил здійснювати міжнародні перевезення пасажирів і вантажів автомобільним транспортом за наймом, або за плату, або за власний рахунок.

2. Термін "пасажирський транспортний засіб" означатиме будь-який транспортний засіб з силовим агрегатом, зареєстрований в одній з Договірних Сторін, і який має понад 9 місць для сидіння, включаючи місце водія.

3. Термін "вантажний транспортний засіб" означатиме будь-який транспортний засіб з силовим агрегатом, зареєстрований в одній з Договірних Сторін, який за своєю конструкцією призначений для використання і використовується для автомобільних перевезень вантажів. Цей термін поширюється також на причеп (незалежно від країни його реєстрації), який приєднаний до вантажного транспортного засобу і напівпричеп (незалежно від країни його реєстрації), який транспортується тягачем.

4. "Регулярні пасажирські перевезення" означатимуть перевезення пасажирів з визначеною частотою за визначеним маршрутом, при яких пасажирів можуть здійснювати посадку в транспортний засіб і висадку з нього на визначених пунктах посадки/висадки.

III. Пасажирські перевезення

Стаття 3

Всі пасажирські перевезення, що виконуються пасажирськими транспортними засобами, зареєстрованими в одній з Договірних Сторін, між обома країнами і транзитом через їхні території, за

винятком зазначених в статті 6, виконуються на основі дозволів.

Стаття 4

1. Регулярні перевезення між двома країнами або транзитом через їхні території здійснюються за попереднім узгодженням між компетентними органами Договірних Сторін.

2. Кожний компетентний орган видаватиме дозвіл на ту частку маршруту, яка проходить через територію його країни.

3. Компетентні органи спільно визначатимуть умови такого дозволу, а саме, - термін його дії, періодичність перевезень, розклад руху і сумарні тарифи, рівно як і інші деталі, необхідні для налагодженого і ефективного виконання регулярних перевезень.

4. Заявка на дозвіл повинна надсилатись до компетентного органу країни реєстрації транспортного засобу, який має право прийняти її або ні. Якщо заперечень проти заявки не було, цей компетентний орган повинен відправити її компетентному органу іншої Договірної Сторони.

5. Заявка повинна подаватися з документами, які містять всю необхідну інформацію (запропонований розклад руху, тарифи і маршрут, період здійснення перевезень протягом року та заплановану дату початку перевезень). Компетентні органи можуть зажадати надання будь-якої іншої інформації, яку вони вважають необхідною.

Стаття 5

Нерегулярні пасажирські перевезення пасажирськими транспортними засобами між обома країнами або транзитом через їхні території, за винятком перевезень, наведених в статті 6 цієї Угоди, потребують дозволів.

Процедура обміну заявками і отримання дозволів для здійснення нерегулярних пасажирських перевезень встановлюватиметься Змішаною Комісією.

Стаття 6

1. Дозволів не потрібно для виконання нерегулярних перевезень і пасажирів пасажирськими транспортними засобами у випадках, коли група пасажирів того самого складу перевозиться тим самим пасажирським транспортним засобом протягом всієї поїздки:

а) якщо ця поїздка починається і закінчується на території тієї Договірної Сторони, де зареєстровано пасажирський транспортний засіб; або

б) якщо ця поїздка починається на території Договірної Сторони, де зареєстровано пасажирський транспортний засіб, і закінчується на території іншої Договірної Сторони, за умови, що транспортний засіб залишає цю територію порожнім.

в) якщо транспортний засіб прямує порожнім на територію іншої Договірної Сторони з метою перевезення групи пасажирів, яка раніше була відвезена туди, для її повернення у країну реєстрації транспортного засобу.

2. Дозволу не потрібно при заміні несправного пасажирського транспортного засобу іншим.

3. При виконанні перевезень, передбачених пунктом 1 цієї статті, водій пасажирського транспортного засобу повинен мати список пасажирів.

4. При виконанні перевезень, які не потребують дозволів, перевізники Договірних Сторін повинні виконувати мінімальний обсяг вимог щодо охорони навколишнього середовища, який буде визначено Змішаною Комісією.

IV. Вантажні перевезення

Стаття 7

1. Перевезення вантажів, відповідно до цієї Угоди, за винятком перевезень, зазначених в статті 8 цієї Угоди, здійснюватимуться вантажними транспортними засобами на основі дозволів, які видані компетентними органами Договірних Сторін.

При виконанні таких перевезень між територіями або транзитом через території країн Договірних Сторін, перевізники обох Договірних Сторін повинні виконувати мінімальний обсяг вимог щодо охорони навколишнього середовища.

2. Обсяг вимог щодо охорони навколишнього середовища, а також вид і квота дозволів визначатиметься Змішаною Комісією.

3. Компетентні органи Договірних Сторін щорічно передаватимуть один одному взаємно узгоджену на основі паритету кількість бланків дозволів на перевезення вантажів. Ці бланки повинні мати печатку і підпис компетентного органу, який видав дозвіл.

Стаття 8

1. Дозволів не потрібно для:

а) перевезення експонатів і обладнання, призначених для ярмарок і виставок або якщо перевезення не переслідують комерційну мету;

б) перевезення з некомерційною метою майна, інвентарю, тварин, призначених для проведення спортивних, театральних, музичних, циркових вистав, ярмарок, кінозйомок, радіо- і телевізійних передач, а також в зворотному напрямку;

в) перевезення тіл або праху померлих;

г) перевезення пошти;

д) перевезення пошкоджених транспортних засобів;

е) перевезення бджіл і мальків риби;

ж) перевезень гуманітарної допомоги, медикаментів і медичного обладнання необхідного для надання екстреної допомоги при стихійних лихах;

з) перевезень вантажів транспортними засобами, загальна вага яких разом з причепом не перевищує 6 тонн, або допустима вантажопідйомність, включаючи причеп, не перевищує 3.5 тонни.

Дозволів також не потрібно для проїзду автомобілів технічної допомоги.

2. Винятки, передбачені підпунктами "а" і "б" пункту 1 цієї статті, дійсні тільки в тому випадку, коли вантаж підлягає поверненню до країни реєстрації вантажного транспортного засобу, або якщо він перевозиться на територію третьої країни.

3. У випадку перевезень, згаданих в пункті 1 цієї статті, водій транспортного засобу повинен мати документи, що чітко підтверджують належність перевезення до одного з вищезгаданих видів.

V. Інші положення

Стаття 9

1. Кожна Договірна Сторона зобов'язується не застосовувати до транспортних засобів, зареєстрованих на території іншої Договірної Сторони, вимоги щодо їх ваги і габаритів, більш обмежуючі, ніж ті, що застосовуються до транспортних засобів, зареєстрованих на своїй власній території.

2. Якщо габарити або вага транспортного засобу однієї з Договірних Сторін, що прямує з вантажем або без нього, перевищують встановлені на території іншої Договірної Сторони норми, а також при перевезеннях небезпечних вантажів за класифікацією Конвенції ADR перевізник повинен отримати, крім звичайного дозволу, спеціальний дозвіл компетентного органу цієї іншої Договірної Сторони до в'їзду на її територію.

3. Якщо згаданий в пункті 2 цієї статті дозвіл передбачає рух транспортного засобу визначеним маршрутом, перевезення повинно здійснюватись цим маршрутом.

Стаття 10

1. Здійснення транспортних перевезень перевізником однієї з Договірних Сторін між двома пунктами, розташованими на території іншої Договірної Сторони, заборонено, якщо на це немає відповідного дозволу компетентного органу цієї іншої Договірної Сторони.

2. Здійснення транспортних перевезень перевізником однієї з Договірних Сторін з території іншої Договірної Сторони до будь-якої третьої країни або в зворотному напрямку заборонено, якщо на це немає відповідного дозволу компетентного органу цієї іншої Договірної Сторони.

Стаття 11

1. Пасажирські і вантажні транспортні засоби, які зареєстровані на території однієї з Договірних Сторін і тимчасово виїжджають на територію іншої Договірної Сторони, звільняються від всіх податків, мит і інших зборів, пов'язаних з володінням або використанням транспортних засобів на цій території.

2. Звільнення, передбачені пунктом 1 цієї статті, не поширюватимуться на збори за використання доріг, дорожні збори, податки на добавлену вартість, митні та акцизні збори на паливо, що використовується транспортними засобами, за винятком:

а) палива, яке міститься в ємностях, передбачених для кожної моделі транспортного засобу, які технологічно і конструктивно зв'язані з системою живлення двигуна. Це також поширюватиметься на паливо, яке міститься в стандартних ємностях, встановлених на

причепам і напівпричепам і передбачених для роботи рефрижераторів;

б) мастильних матеріалів у кількості, необхідній для використання під час перевезення;

в) запасних частин і інструментів, передбачених для ремонту транспортного засобу, який виконує міжнародне перевезення.

3. Невикористані запасні частини підлягають зворотному вивезенню, а замінені запасні частини повинні бути вивезені з країни, або знищені, або здані в порядку, який встановлено діючим на території відповідної Договірної Сторони законодавством.

Стаття 12

Перевізники і екіпажі транспортних засобів однієї Договірної Сторони повинні дотримуватися положень законодавства і правил іншої Договірної Сторони, під час перебування на території останньої.

Стаття 13

Якщо перевізник однієї Договірної Сторони порушить на території іншої Договірної Сторони будь-яке положення цієї Угоди, компетентний орган Договірної Сторони, на території якої мало місце порушення, без ущемлення будь-яких законних санкцій, які можуть бути застосовані на її території, інформуватиме першу Договірну Сторону про обставини порушення, яка вживатиме заходи, передбачені її національним законодавством. Компетентні органи Договірних Сторін інформуватимуть один одного про вжиті санкції.

Стаття 14

1. З метою забезпечення ефективного застосування цієї Угоди з представників, компетентних органів Договірних Сторін і експертів з будь-яких визначених питань створюється Змішана Комісія.

2. Змішана Комісія розглядатиме питання в галузі міжнародних автомобільних перевезень, які представляють взаємний інтерес, і вирішуватиме будь-які спірні питання, які можуть виникнути при застосуванні цієї Угоди.

3. Змішана Комісія збирається на прохання однієї з Договірних Сторін.

Стаття 15

Договірні Сторони домовились встановити правила застосування окремих положень цієї Угоди в Додатковому Протоколі.

Стаття 16

Будь-яка зміна тексту цієї Угоди і Додаткового Протоколу до неї, після узгодження обома Договірними Сторонами, набуває чинності з дати отримання Договірними Сторонами письмового повідомлення про виконання своїх внутрішньодержавних процедур. Будь-яка зміна тексту Додаткового Протоколу вирішується в письмовій формі між компетентними органами обох країн і набуває чинності з дати, яку визначатимуть згадані компетентні органи.

Стаття 17

1. Кожна Договірна Сторона повідомить по дипломатичних каналах іншу Договірну Сторону про виконання внутрішньодержавних

процедур, необхідних для набуття чинності цією Угодою. Угода набуває чинності через тридцять днів після отримання останнього повідомлення.

2. Ця Угода укладається на невизначений строк і діятиме до закінчення шести місяців з дня, коли одна з Договірних Сторін не проінформує по дипломатичних каналах іншу Договірну Сторону про своє бажання денонсувати її.

В силу чого, нижчепідписані особи, належним чином уповноважені, підписали цю Угоду.

Вчинено в м. Стокгольм 23 березня 1999 року в двох примірниках українською, шведською і англійською мовами, при цьому всі тексти автентичні. У випадку будь-яких розбіжностей в тлумаченні цієї Угоди перевага надається тексту англійською мовою.

За Кабінет Міністрів
України

За Уряд
Королівства Швеція

ДОДАТКОВИЙ ПРОТОКОЛ
до Угоди між Кабінетом Міністрів України та Урядом
Королівства Швеція про міжнародні перевезення пасажирів
та вантажів автомобільним транспортом

1. Компетентними органами цієї Угоди є:

- з української сторони:

Міністерство транспорту України
м. Київ, вул. Щорса, 7/9
тел.: +38044 269 20 22
факс: +38044 268 10 41,
+38044 268 22 02

- з шведської сторони:

а) стосовно Статей 7 та 10
Національна Митна Спілка
Відділ руху
п/с 2267
SE-103 17 Стокгольм
тел.: + 46 8 789 73 00
факс: + 46 8 789 80 60

б) стосовно Статей 4, 5 і 9
Національна Дорожна Адміністрація
SE-781 87 Борланж
тел.: + 46 243 750 00
факс: + 46 243 846 40

в) стосовно Статті 9.2 (небезпечні вантажі)
Національна Спілка Технічної Допомоги
SE-651 80 Карлштадт
тел.: + 4654104000
факс: + 46 54 10 28 89

г) стосовно Статей 13, 14 та 16
Уряд Королівства Швеція
кореспонденція через:
Міністерство промисловості, роботи і зв'язку
SE-103 33 Стокгольм
тел.: + 4684051000

факс: + 46 8 411 36 16

2. Відносно Статті 7 Договірні Сторони домовились, що до набуття чинності цією Угодою, визначений відсоток квоти для перевезень вантажів між територіями двох Договірних Сторін, а також транзитом через їхні території, використовуватиметься транспортними засобами, що відповідають мінімальним вимогам охорони навколишнього середовища з шумності та токсичності викидів, встановленим Змішаною Комісією.

Після набуття чинності цією системою, відсоток квоти, виділений для транспортних засобів, до яких застосовуються мінімальні вимоги охорони навколишнього середовища, узгоджуватимуться на кожний рік Змішаною Комісією.

Вчинено в м. Стокгольм 23 березня 1999 року в двох примірниках українською, шведською та англійською мовами, при цьому всі тексти автентичні.

У випадку будь-яких розбіжностей в тлумаченні цього Додаткового Протоколу, перевага надається англійському тексту.

За Кабінет Міністрів
України

За Уряд
Королівства Швеція